नन्विदमसंगतं। न हि नान्दीपाठानन्तरं सूत्रधारो रङ्गभूमिं प्रविशति किंतु प्रविश्य पठति। न चान्येनैव नान्दी पठनीया। सूत्रधारपठनीयत्वेनैव तस्या उक्तत्वात् (l. उक्त°)। सूत्रधारः पठेदेनां मध्यमं स्वरमाश्रित इति वचनात्। उच्यते। नान्दी तावद्रङ्गप्रवेशानन्तरं सूत्रेणैव (sic) पठनीया। नान्यन्ते सूत्रधार इति सूत्रधारसाम्यात्स्थापकप्रयोगः। तदुक्तं तत्रैव।

नान्दीं प्रयुज्य निष्क्रामेत्सूत्रधारः सहानुगः।
स्थापकः प्रविशेत्पश्चात्सूत्रधारगुणाकृतिः॥
पूर्वरङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते।
प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन्नटः॥ इति॥

अत एव कुत्रचित्पुस्तके नान्यन्ते स्थापक इत्येव पाठः। केचित्तु नावश्यं नान्दी सूत्रेण (sic) पठनीया किंतु मङ्गलार्था येन केनचित्यव्यते (l. पठ्यते) सूत्रधारश्च रङ्गपूजार्थं प्रविष्ट इति स एव पठति। तदुक्तं।

नाट्यस्य यदनुष्ठानं तत्सूत्रं स्यात्सबीजकं।
रङ्गदैवतपूजाकृत्सूत्रधार उदीरितः॥

इत्याहुः। तत्र सूत्रधारः पठेदेनां मध्यमं स्वरमाश्रित इति भरतविरोधात्। तत्र सूत्रधारस्योपलक्षणत्वे प्रमाणाभावात्। अन्ये तु नान्यवसाने सूत्रधारः प्रविशति वदति वा तदन्ते सूत्रधारस्यैव श्रुतत्वात्। सापि तेनैव पठनीया। प्रथमं च सूत्रधार इति नोक्तं। मङ्गलार्थं देवतानमस्कार्यादिरेव विधानादित्यूचुः॥